

Biz Kalbini Düşünürdük

— burak1907 · 22 Mayıs 2015

onu her görüşünde
nefesimizi sıkıca tutar
kulağımızı iyice açardık
her lafınıza gülüşürdük

duvarı üstümüze örtüşünde
bir gözümüz deliğe sığar
ineden güneşe çatardık
biz hep kalbini düşünürdük
hele ekim

neyse o müebbetin
bir şey anlamazdık
sus pus olup
bir yumuşacık şiir yazar
kalemlereydi muhabbetin

biliriz ki adam gibi severdin
en çok da komşuya kızar
ayrılırken
hasretle öpüşürdük

son buluşmanızda
bir iki serçe
bir de o rüzgar
hayli ağırdı elin kolun
seni ilk kez o zaman gömdük
rahatsızlığın eni konu pençe
parçalanıyordu solun

ne varsa konuşmanızda
dökülmüştü aşksız mısralar
ortada sen
iki tarafındaydık yolun
pek bir canlıydı ısırğanlar

biz hep kalbini düşünürdük

yorgunluğun
bilinmesin isterdin
kimseye anlatamazdık
birden o durgunluğun
zar zor bulup
bir şişe açar
kadehlereydi sohbetin
masana gizlice sokulup
sızardı bungenluğun
iki lokması tıkar
çiğnenmezdi azıcık etin

biliriz ki yalnızlık isterdin
dişimiz sıkılır
belli etmeden dövünürdük
yarınsızdı bu sevmişlik
nisan aldatmacasıydı derdin
seninle hep övünürdük
bize soyduğun
acımsı yemişlik
şarıl şarıl yıkanır
bilahare
üç arkadaş bölüşürdük

en çok da yandakine söver
sarılırken hüzne üşüşürdük
yumruğun
dört köşeliyi döver
dudağını yanağını sererdin
biz kalbini düşünürdük
adını sümen altı ederdin

bir gece vakti
hatırlar mısın
mehtapta
yıldızlı bir hazırlık
ağaçlarda hafif bir esinti

güler misin ağlar mısın
yağmurdan ortaya karışık
son etapta
türkülerle gezinti
nihayete varmışsın
yalandan küsüşürdük
sıkışınca sol yanın
biz kalbini düşünürdük
sınırı olmazdı duanın

bir keresinde
şairliğin tutulmuştu
içinde deniz serinliği
üstüne üç beş sigara
sarışının her zerresinde
bir efkar sessizliği
kahvedekiler tutuşmuştu
biz kalbini düşünürdük
bakışının kaybolduğu bir ara
bırakmıştın yüzüstü

sanki kaçıyordu tren
bir fazlaydı üzüntü
bir eksikti yaprak
eylüle haz getiren
dizelerinde süzölmüşük
yakışmamıştı o beyaz örtü

hırsızmış meğerse toprak
canımızı çalıp götürün
seni ayaza karşı gömmüşük
tuhaf uyanmıştı sokak
ilk ışıklarıyla eriten
ne ılık ne sıcak

o da ayrılmış ne yaparsın
oralarda hangi sevdalar kurak
bir gelişiminde anlatırsın
hayata bir daha sürölmüşük

yüregimiz nasıl dayansın
bilinmez bir durak

sen hiç satar mısın
bırakıp giden hayırsızı
son üç akşam görüşürdük
ne güzel saklamışsın
behey sessiz çorak
sen umarsız zaman arsız
bir gence sulanırsın
aşka acemi bir çirak
ölümden ne kazanırsın
biz kalbini düşünürdük
sen bahtsız
yanlış anlamışsın

dr.süreyya burak önder